

ת"פ 26957/01/20 - מדינת ישראל נגד עוף גת בע"מ

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 26957-01-20 מדינת ישראל נ' עוף גת בע"מ
ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא השופט צבי פרנקל

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י עו"ד רינת יאיר- איילון

נגד

הנאשמים: 1. עוף גת בע"מ

2. שמעון מגידש

ע"י עו"ד אלעד שרון

גזר דין

1. ביום 22.11.20 הרשעתי את הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום. הרשעתי את הנאשמת ב-3 עבירות לפי חוק עובדים זרים תשנ"א-1991 (להלן- חוק עובדים זרים);

העסקה שלא כדין בניגוד לסעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים;

העסקה ללא היתר בניגוד לסעיף 2(א)(2) + סעיף 1' לחוק עובדים זרים;

והעסקה ללא ביטוח רפואי בניגוד לסעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים.

הרשעתי את הנאשם בעבירות של הפרת אחריות נושא משרה בגין העבירות האמורות בניגוד לסעיפים 5+ 2(א)(1), 2(א)(2), 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים.

הנאשמת העסיקה את העובד הזר MISGENA SIAS בתקופה שמיום 1.9.16 ועד ליום 11.12.17 ללא היתר כדין. כאשר העובד החזיק ברישיון שהייה מסוג ס'2(א)(5) שתוקפו פג ביום 31.8.16 וחודש ביום 12.12.17. הנאשמת העסיקה את העובד מבלי שהסדירה עבורו ביטוח רפואי בתקופה שבמיום 1.11.18 ועד ליום 9.1.19.

עמוד 1

2.

הרשעתי את הנאשמת בהפרת הוראות החיקוק הבאות:

העסקה שלא כדין - סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991.

העסקה ללא היתר - סעיף 2(א)(2) + סעיף 1 לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991.

העסקה ללא ביטוח רפואי - סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991.

הרשעתי את הנאשם בהפרת הוראות החיקוק הבאות:

אחריות נושא משרה - סעיף 5 + סעיף 2(א)(1), 2(א)(2) ו-2(ב)(3) לחוק עובדים זרים - תשנ"א - 1991.

3. בחינתו של מתחם הענישה הוא לפי סעיף 40 לחוק העונשין. בעניינו מדובר בהעסקה של עובד אחד, מבלי שהנאשמים הסדירו עבורו ביטוח רפואי. תקופת אי עריכת הביטוח הרפואי הייתה במועד שונה מהמועד של ההעסקה שלו כדין.

4. קביעת מתחם הענישה - בע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל - חוות הורים בע"מ (8.11.14); להלן: **עניין חוות הורים**, קבע בית הדין הארצי לעבודה, כי בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט"**. המחוקק הגדיר שלושה רכיבים רלוונטיים - **"רכיב ראשון - קביעת החומרה המושגית של מעשה העבירה באמצעות בחינת הערך החברתי המוגן; רכיב שני - קביעת החומרה הקונקרטית של העבירה באמצעות בחינת הנסיבות הקשורות לביצועה; רכיב שלישי - שמירה על מידת מה של רצף עונשי על ידי התחשבות במצב שקדם לחקיקת תיקון מס' 113 באמצעות בחירת מדיניות הענישה הנהוגה"** (המלומדים ואקי ורביין, בעמ' 430). בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב לפיכך לא רק **"בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם בביצועה"**.

5. לעניין החומרה המושגית והקונקרטית, פסק בית הדין הארצי לעבודה בע"פ 1001/01 מדינת ישראל - **נפתלי ניסים**, פד"ע לח' 145, 147-148 (2002):

"לחובתו של המשיב עלינו לציין כי מדובר בעבירה חמורה, במיוחד כאשר העסקת עובדים זרים ללא היתר הופכת להיות בעיה חברתית ומוסרית. העסקת עובדים זרים, ללא היתר וללא הפיקוח של החוק ומשרד העבודה והרווחה המבטיח להם תנאי עבודה הוגנים, פוגעת גם בתנאי

עבודתם של עובדים מקומיים רבים הצריכים להתחרות בשוק העבודה עם "עבודה זולה". אנו מצווים מכוח עקרונות הדמוקרטיה של מדינת ישראל ומורשת ישראל להעניק יחס הוגן לזר. לפיכך, אין להטיל קנס סמלי או נמוך על המעסיק פועלים זרים ללא היתר מבלי שקיימים נימוקים מיוחדים, דבר שאינו קיים במקרה דנן".

6. הנאשמים ביצעו את העבירות בהן הורשעו במסגרת עיסוקה של הנאשמת, שהנאשם נושא משרה בה. הערך המוגן עליו ביקש המחוקק להגן בסעיפים 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק, הוא מניעת פגיעה בעובדים חלשים, ובלשונו של בית הדין הארצי לעבודה בע"פ 11534-11-14 **משה אדרי - מדינת ישראל** (2017):

"מדובר בעבירות כלכליות שהדרך להילחם בהן היא באמצעות יציר הרתעה כלכלית דרך הטלת קנסות כבדים, שתכליתה היא להפוך את העבריינות בתחום לבלתי משתלמת. על רקע זה, ככלל, דרך המלך ליצירת הרתעה יעילה ואפקטיבית היא בהטלת סנקציה עונשית כספית".

7. אשר למידת הענישה הנהוגה יש להביא בחשבון בקביעת מתחם הענישה, כי מדיניות הענישה הנהוגת בעניינו של מעסיק שהעסיק עובדים זרים היא קנס מנהלי, לפי סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים.

8. העובד הועסק שלא כדין מיום 1.9.16 ועד ליום 11.12.17. הרף המינימלי של מתחם הענישה בגין העסקת עובד ללא היתר הוא כפל הקנס המנהלי - ₪ 10,000 והרף העליון הוא פי ארבעה מגובה הקנס לסעיף 65(א)(2) לחוק העונשין כלומר ₪ 116,800.

אשר לקנס המנהלי בגין עבירה של העסקה ללא עריכת ביטוח עומד על סך 5,000 ₪ כקבוע בתקנות העבירות המנהליות (קנס מנהלי - עובדים זרים).

9. במסגרת הטיעונים לעונש ביקשה המאשימה להשית על הנאשמת קנס בשיעור של 27,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין ו-9,000 ₪ בגין העסקה ללא ביטוח רפואי ועל הנאשם קנס בשיעור של 16,000 ₪ בגין אחריות נושא משרה בגין העסקה שלא כדין וקנס בסך של 8,000 ₪ בגין אחריות נושא משרה לעבירה של העסקה ללא ביטוח רפואי. המאשימה טענה כי מדובר בעבירות שהוכרו בפסיקה כעבירות חמורות שפוגעות בכלכלת ישראל באמצעות העסקת עובדים ללא היתר. העסקת מסתננים פוגעת במרקם החיים בחברה, בשוק העבודה, בהגברת הפשיעה באזורים בהם מרוכזים שוהים בלתי חוקיים וצמצום המשאבים במערכות השונות של המדינה בשל הצורך להתמודד עם השלכות של תופעת ההסתננות. הנאשמים ביקשו לגזור עליהם מאסר על תנאי למשך חודשיים אם יבצעו את העבירות במשך 6 חודשים ממועד גזר הדין. הסנגור טען במסגרת הטיעונים לעונש שהנאשמים סבורים שהכרעת

הדין שגויה והם החליטו להגיש ערעור כנגד הכרעת הדין השגויה ואינם מודים בביצוע העבירות והם מפנים לטענותיהם במסגרת הסיכומים מיום 22.11.20.

10. בית הדין הארצי קבע שהעסקת עובד זר ללא היתר זו עבירה חמורה ראו את פסק הדין שהוזכר לעיל בעניין נפתלי ניסים (2002) ועבירה של אי עריכת ביטוח עבירה שפוגעת בערך החברתי המוגן במסגרת עבירה זו ע"פ 21578-01-15 **מדינת ישראל - יוסף אפנר** (2017).

11. בעניין **חדוות הורים** העמיד בית הדין הארצי לעבודה את הרף העליון של מתחם הענישה על 30% מהקנס הפלילי המרבי ובפסק הדין בעניין **משה אדרי** אישר בית הדין הארצי לעבודה את שיעור הקנס שהוטל על הנאשם על ידי בית הדין האזורי בסך של 25,000 ש"ח, לאחר שבית הדין האזורי לעבודה קבע, כי גובה הקנס המקסימלי הוא 58,400 ש"ח לעבירה והעמיד את הטווח העליון על מחצית מגובה הקנס המקסימלי.

12. לפיכך אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לעבירה של העסקת עובד זר ללא היתר כדין, הוא בין 10,000 ₪ ל-50% מהקנס המרבי (שהוא 116,800 ₪).

מתחם הענישה ביחס לעבירה של העסקת עובד זר שהוא מסתנן שלא כדין הוא בין 10,000 ש"ח ל-50% מהקנס המקסימלי אותו ניתן להטיל על נאשם שהורשע בהעסקה שלא כדין של עובד זר שהוא מסתנן (שהוא 146,000 ₪).

ביחס לעבירה של אי עריכת ביטוח רפואי, מתחם הענישה הוא בין 5,000 ש"ח ל-10,000 ש"ח.

13. הנסיבות המיוחדות של הנאשמים - בעניין **חדוות הורים** נקבע, כי "**הנסיבות שתילקחנה בחשבון בשלב זה (והן אינן רשימה סגורה) סווגו בספרות לארבע קבוצות (ואקי ורבינ, בעמ' 452) - נסיבות של חסד ורחמים (דוגמת פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו); נסיבות הקשורות בהתנהגות הנאשם לאחר ביצוע העבירה (דוגמת נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב); נסיבות הקשורות בהתנהגות הנאשם לפני ביצוע העבירה (דוגמת נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירה, התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה, עברו הפלילי או העדרו); ובנוסף נסיבות שאינן קשורות לנאשם (התנהגות רשויות אכיפת החוק, וחלופת הזמן מעת ביצוע העבירה). עוד ניתן לקחת בחשבון בעת קביעת העונש את הצורך בהרתעת היחיד או בהרתעת הרבים במקרה הספציפי (סעיפים 40 ו' ו- ז' לחוק העונשין; עניין גברזגיי), כאשר מודגש כי "כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו"**

14. אחר שבחנתי את טענות הצדדים החלטתי להטיל על הנאשמת קנס בשיעור של 15,000 ₪ בגין העסקת העובד וקנס בשיעור של 5,000 ₪ בגין אי עריכת ביטוח רפואי. על הנאשם אני מטיל קנס בשיעור של 10,000 ₪ בגין אחריותו כנושא משרה להעסקת העובד וקנס בשיעור של 5,000 ₪ בגין אחריותו כנושא משרה בעבירה של אי עריכת ביטוח רפואי.

בשל עברם הנקי של הנאשמים וכן בשל מגפת הקורונה שהתפרצה בעולם שיש לה השלכות כלכליות על עסקים ואזרחים במדינה החלטתי להסתפק בקנס המינימלי בגין עבירת הביטוח בשל התקופה הקצרה של העסקה ללא ביטוח רפואי.

כמו כן אני מחייב את הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה הקשורה לחוק עובדים זרים למשך 3 שנים מהיום ואם יעברו על עבירה כאמור ישלמו את הקנס המקסימלי הקבוע בחוק.

15. הנאשמת רשאית לשלם את הקנס הכולל בסך של 20,000 ₪ ב-20 תשלומים שווים של 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון החל ביום 1.3.21 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד התשלומים לא ישולם במועד תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם רשאי לשלם את הקנס הכולל בסך של 15,000 ₪ ב-15 תשלומים שווים של 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון החל ביום 1.3.21 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד התשלומים לא ישולם במועד תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

16. הנאשמים יחתמו על התחייבות להימנע מביצוע עבירה הקשורה לחוק עובדים זרים במשך 3 שנים מהיום אחרת יקנסו בשיעור הקנס המקסימלי. הנאשמים יחתמו על ההתחייבות עד ליום 1.3.21.

17. הנאשמים מופנים למזכירות בית הדין לקבלת שוברי תשלום ולחתימה על התחייבות.

18. בהתאם להסכמת הצדדים גזר הדין ישלח לבאי כח הצדדים בדואר.

19. זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ו' טבת תשפ"א, 21 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.